

1910-02-06

þý š ÅÀÁ Á ¹ ± ⁰ ï Â ; í » ± ³/₄ - ± Á . 2 0 1

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/9326>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

τοῦ ἀντικειμένου τῆς τελετῆς, οὐ μήν
ἀλλὰ καὶ τῆς ἀντιλήψεως ἔκάστου ὅν,
ῶστε τὸ διατρέφον ἐν τινι μέτρῳ νὰ ἐ-
πισπάσηται, ἐλπίζον ἀεὶ διτὶ ἐπιεικῆς
ἔσται μοι ἡ ροίσις τῆς φιλομούσου δ-
μηγγύρεως. Τὸ θέμα μου ἔσται: ὅποια
τις πρέπει νὰ ἦν πορεία τῆς ἐπιστη-
μονικῆς ἐρεύνης καὶ ὅποια ἡ στάσις
τῆς θρησκείας πρὸς τὴν πρόοδον τῆς
ἐπιστήμης, ἵνα ἀνεπηρέαστα παραλλή-
λως θεμελιώνται τὰ δύο ἀναγκαῖτατα
μεγαλοπρεπῆ μέλαθρα τῆς πνευματικῆς
τοῦ ἀνθρώπου δράσεως, ὑστερεῖ νὰ μή
ἴστερχηται ἡ ἄχαρις ψυχοράτης πρὸς τὰ
τῆς θρησκείας διδάγματα, ἡ ἀδιαφο-
ρία, ἥτις ἔσται τι καθιέρων τῆς ἀθετίας,
πρὸς τὸν ἔτερον τῆς ψυχικῆς λειτουρ-
γίας πόλον τῶν συνταισθήμάτων, ὃν
ἡ θρησκεία ἐν τῷ ἀνθρώπῳ δημιουρ-
γεῖ καὶ καλλωπίζει. Γοσσύρῳ δὲ μᾶλ-

Digitized by srujanika@gmail.com

ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗ ΚΡΙΣΙΣ

ελθοντις μετέπειτα, ως συνήθως, γαλήνης διτέρουσαν εἰς τὸν ὀκεανὸν τῆς αἰσιούτης, καθ' οὓς ἤρξαντο θρασιῶν ν' ἀνεγείρωσι τὴν κεφαλὴν αἱ υλιστικαὶ θεωρίαι, καὶ τὸ μόλυνσμα τοῦτο σαθρᾶς καὶ παραπελανημένης πορφερᾶς ἐπιστημονικῶν σκέψεων ἔμελλε κακῇ μοιρᾷ ἔδαφος νὰ εἴη ως καὶ ἐν συγκεχυμέναις κεφαλαῖς χανδὸν πᾶν τὸ καινὸν καὶ διβασανίστως ἀποδεχομέναις. Ἀλλὰ μικρὰ τῶν πραγμάτων ἐπισκόπησις δρκεῖ, ἵνα καταδείξῃ πόσον πόρρω τῆς ιγιοῦς κρίσεως ἀφίστανται καὶ πόσον ἀπεστερημένοι τοῦ νοητικοῦ δργάτου τυγχάνουσιν οἱ ἀνοιαὶ καὶ λερατικὴν ἀπάτην ἔκλαμβάνοντες οἰκοδόμημα τὴν μεγίστην κοσμοιστορικὴν σημασίαν υγδὺν καὶ ἐπὶ δισκύλια ἔτη ἐν τῇ μεγαλοπρεπείᾳ αὐτοῦ ἔκλαμπον, σύστημα θρησκευτικὸν, οὐ μεθ' δῆς τῆς ψυχῆς αὐτῶν ἀντέχονται τὰ εὐγενέστατα καὶ μάλιστα πεπαιδεύμενά τῶν αἰώνων πνεύματα.

"Η θρησκεία, λέγουσιν, ούδεμιλαν εννοείται όπως έπιθεταίν δύναται νά ξηγή έπι την διάπτυξιν και πρόσθιον της έπιστημης. Αλλά πλὴν τοῦ διε τελευταῖον και ἐν αὐτῇ τῇ πόρφρῳ ἐν τῇ ἐπιστημονικῇ δράσει χωρησάσῃ Εὐρώπῃ ἥρεται νά δινομολογηται τὸ ἀδύνατον τῆς ήμετικῆς προόδου, διὰ μόνης τῆς έπιστημῆς και νά ἀνακύπτῃ μετὰ μείζονος κύρους ή θεωρία τῆς διάγκης τῆς ἐκ παραλήπου πορείας θρησκείας και ἐπιστήμης ούτως δργανικῶς πρὸς ἀλλήλας συνδεδε μέναι εἰσὶ θρησκεία και ἐπιστήμη, ὁσπερ ἐν τῇ ψυχῇ τοῦ ἀνθρώπου νοῦς και συναίσθημα, τὸ γνωστικὸν και τὸ θυμικὸν, και ἡ ἀρνησις τῆς θρησκείας σημαίνει ἀρνησιν συναίσθηματος, ἀρνησιν τοῦ εὐγενεστάτου ἐλατηρίου πάσης πνευματικῆς πρωτόδου, πάσης ίδαι-νικῆς ἔξαρσεως πρὸς ἐφιξιν τοῦ τελείου οὐ μόνον ἐν ταῖς τέχναις, ἀλλὰ και ἐν αὐταῖς ταῖς ἐπιστήμαις. Οὐνχ ἀπλῶς νοῦς δ ἀνθρώπος εἰνε, ἀλλ' ἐν τῷ στήθει αὐτοῦ και καρδία πάλλεται, ἡς αἱ ἀξιώσεις οὐδέποτε δύνανται νά παρορθῶσι. Η πίστις δὲν είναι η τὰ κενά τῆς έπιστημῆς πληρούσα υπόθεσις μέχρι τῆς εὐρέσεως ἐδραιοτέρας τοῦ ἐπιστημονικοῦ οικοδομήματος κρητίδος, δὲν είναι δ πρόδρομος τῆς ἐρεύνης, ὁσπερ ἡ θρόνθεσις, δὲν είναι αἰθεριώδες τι μηδὲν, δ οὔτε δάκρυ νά ἀπομάκῃ οὔτε βούλησιν νά στερεώσῃ δύναται, ἀλλ' είνε κεωῆς δύναμις, είνε νίκη τὸν κόσμον κατανικῶσα. Οἰκτρῶς ἡ πατήθησαν οἱ φωνατασθέντες διε τὴν θρησκείαν θά δύναντο διὰ τῆς τέχνης νάντικαταστήσωσι· διότι ἡ τέχνη καθ' ἑαυτὴν μορφὴ μόνον είνε, ήτις τὸ ἑαυτῆς περιεχόμενον ἐξ ἀλλων τοῦ βίου ἐδαφῶν διφέλει νά λάβῃ, και παρουσιάσει μόνον τὸ πῶς, οὐχὶ δὲ τὴν οὐσίαν, τὸ τι. Αλλά και διε ἔτι κατορθοῦτο νά ἀναπτάσσωμεν τὸν πέπλον και τοῦ διογκώσιν διὰ μόνου τοῦ νοῦ νά συλλαβωμεν και τὴν φύσιν ὡς καθαρὸν μηχανισμὸν νά παραστήσωμεν, τις ἡ ἐντεῦθεν ὠφέλεια τῆς ἀνθρώπωτηος; Τίναδέξαν ἔχει γνῶσις οὐδὲν ἔτερον ούσα η ἀπεικα-

έκαστην ή Ι. Σύνοδος, πανταχόθεν τοῦ κλήματος τοῦ Θρόνου Κων) πόλεως ἐκ μέρους Κοινοτήτων, Σιγλόδγων, Ἐκκλησιῶν Ἐπιτροπειῶν, Φοιτητῶν, Βουλευτῶν, δι' ὧν εἰ γράφοντες συγχαίρουσι τῇ Ι. Συνδέπῃ τῇ δημοφελεστάτῃ αὐτῶν στάσει καὶ ἔξορκίζουσιν αὐτοὺς ἀπώς εἵμεσένωσι μέχρι τέλους εἰς τὴν κα νονικήν καὶ νόμιμῶν αὐτῶν ἀπόφασιν.

Κατὰ τὰ Βυζαντιακὰ φύλλα, τῇ 26η παρελθόντος καὶ ὥρᾳ 3 καὶ 30' μ. μ. μετέβη παρὰ τῷ Σεβ. Γέροντι ἀγίῳ Νικομηδείᾳ δ' Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ι. Συνδόσου, δοτικὸς ἀπὸ μέρους τῆς Α. Θ. Παναγιότητος ἀνεκόλυτεν εἰς αὐτὸν διε «δέχεται η Α. Θ. Π. | νὰ κοινολογήσῃ

μετά δύο ή τριών Συνοδικῶν». Ο Σεβ. Μητροπολίτης Νικομήδειας ἀπήγνωσεν δτι ή Ι. Σύνοδος δὲν ἔξιτης νὰ ἐλθῃ εἰς κοινολογίαν μετά τῆς Α. Θ. Π. ἐπὶ τοῦ προκειμένου ζητήματος, ἀλλ' ἀν η Α. Θ. Π. επιθυμεῖ νὰ κοινολογήσῃ μετά δύο ή τριών Συνοδικῶν προσωπῶν, ἀσφένως ή Ι. Σύνοδος δέχεται τοῦτο, ἐπὶ τῇ βάσει δριώς πάντοτε τοῦ ἀναλλοιώτου καὶ ἀνεκαλήτου τῆς ἀποφάσεως αὐτῆς τῆς ΙΩ Ηανουαρέου». Ἀλλ' η Α. Θ. Π. διὰ τοῦ Ἀρχιγραμματέως τῆς Ι. Συνόδου ἀνεκοίνωσεν. Αδτῇ δτι ἀεπὶ τῷ δρφ τὸν δποίον προτείνει η Ι. Σύνοδος θεωρεῖ περιττὴν πᾶσαν μετ' αὐτῆς κοινολογίαν».

Κατά δὲ τὴν συνεδρίαν τοῦ Δ. Ε. Μικτού Συμβουλίου τῆς 27ης παρελθόντος, ἐπειδὴ τὰ λαϊκά μέλη, αὐτοῦ, φίλα τῷ Πατριάρχῃ φρονοῦντα, ώς καὶ ἀνωτέρω ἐρρήθη, ἐξηγήσαν νὰ ἀνφιμιχθῶσιν εἰς τὴν μεταξὺ Πατριάρχου καὶ Συνόδου διάστασιν, διπος παράσχως πράγματα τῇ I. Συνόδῳ, ἀλλ᾽ δὲ Πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου Σεβ. ἀγ. Νικαῖας, διποστηριζόμενος καὶ ὑπὸ τῶν 3 λοιπῶν οἰκητικῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου, ἐθήλωσεν αὐτοῖς, διτὶ «ἀπ' ἀρχῆς τοῦ Κητήματος ἀπέκρουσαν, καὶ ἀποκρούσουσι πᾶσαν ἀνάμιξιν τῶν κ. Συμβούλων εἰς ζήτημα ὅπαγμόμενον εἰς τὴν ἄρμοδιότητα τῆς I. Συνόδου»· Ἐπειδὴ δὲ οἱ κ.κ. Σύμβουλοι ἐπέμενον, δὲ «Πρόεδρος διειλυσε τὴν συνεδρίαν καὶ ἀπεχώρησεν ἀκολουθούμενος καὶ ὑπὸ τῶν λοιπῶν οἰκητικῶν μελῶν». Μετὰ ταῦτα τὰ 8 λαϊκὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου συνέταξαν ἔγγραφον διαμαρτυρίαν κατὰ τοῦ Σεβ. προέδρου αὐτῶν καὶ ἐπέδωκαν αὐτὸδ τῇ Α. Θ. Π. τῷ Πατριάρχῃ, δοτὶς διεβίβασεν αὐτὸδ τῷ πρώτῳ τῇ τάξει Συνοδικῷ ἀγ. Νικομηδεαῖς. Ἐντεύθυν προέκυψεν ἀνταλλαγὴ σκέψεων τινῶν μεταξὺ Πατριάρχου καὶ Συνόδου διὰ τοῦ Ἀρχιγραμματέως αὐτῆς περὶ συγχλήσεως τῆς I. Συνόδου καὶ περὶ τοῦ συζητητέου θέματος, ἀλλὰ καὶ πάλιν ἔνευ ἀποτελέσματός τινος.

Ἐν τῷ ὑπὸ ἡμερομηνίαν 27 Ι-
ανουαρίου φύλλῳ τοῦ «Νεολόγου
τῆς Ἀνατολῆς» ἀναγινώσκομεν τὸ
ἔξῆς διάφορον, λίαν ἐπίκαιρον ὑπὸ
τὸν τίτλον «Η ΕΝ ΦΑΝΑΡΙΩ
ΚΡΙΣΙΣ ΚΑΙ ΤΟ ΚΥΠΡΙΑΚΟΝ
ΖΗΤΗΜΑ».

« Κύριε Πρωτυπά. — Σᾶς πε-
ρικαλώ δύπως διὰ τῆς ἐρισμένου
ἔψημερέδηνος σας ἐρωτήθῃ καὶ Λ.
Θ. Η. ὁ Πατριάρχης Ἰωα-
κείμ. διατί ἐν τῷ Κυπριακῷ
ζητήματι κατήργησε τὰς ἐνερ-
γειάς του ἡγέου Κιτίου κατε-
τιώκων αὐτὸν ὡς ζητούντα
διὰ τῆς πλειοψηφίας του λα-
οῦ νὰ ἀνέλθῃ τὸν θρόνον τῆς
Κύπρου, καὶ σήμερον ὁ ἔδιος
(ὁ Πατριάρχης) φυρούων ὅτι
ὁ θρόνος του σαλεύεται Κιτεί

νὰ στηριχθῇ ἐπ' αὐτοῦ (τοῦ λα-
οῦ), ἐμφανεῖσθαι μενος δὲ ἐν τῷ
περιβόλῳ τοῦ Πατρικοῦ χειρού
ναοῦ φωνασκεῖ καὶ τὸ οἱ προ-
θότας ἀρχερεῖς, τὸν δὲ
ὄγκον ἔξερεθίζει εὐχρηστῶν
ἀπὸ τῆς ταρίχεις τῆς Πρωτο-
συγγελλέεκς διὰ δημιγγωγικῶν
προσαγορεύσεων; Πώς ἐξη-
γέται τὸ ἀντικτυονικὸν τῆς
πράξεως τοῦ Λαϊκοῦ καὶ τὸ
κανονικὸν αὐτὸ τῆς Πατριαρ-
κῆς πρίξεως;

ΕΙΣ ΚΥΠΡΙΟΣ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΔΙΑΔΕΣΙΣ

ΕΝ ΤΗ “ΑΓΑΠΗ ΤΟΥ ΛΑΟΥ”

*[Δημονόμεν κάτωθι τὴν ὁ-
ραῖαν καὶ ὡτέλιαν ἐν τῷ ἀπλατη-*

αύτῆς διάλεξιν τοῦ δυκούτου παρ
έλθει. — N. E. M. — 612

τὴν δόπιαν ἔκαμε καὶ τὴν 24ην
Ιανουαρίου ἐν τῇ «Ἄγριῃ τοῦ
Διονύσου». Οἱ ἀναγνῶσται ἡμῶν πά-
σης τάξεως εἴμεθα βέβαιοι διὰ εὐ-
αρέσιως ότι παρατολούνθωσαν τὴν
δύ μαν ταῦτην γενομένην ἐπὶ
στονδατοτάτου θέματος καὶ καὶ
δευτέρην ἐνδιαφέροντος].

Ἐπὶ τοῦ λίαν ἐνδιαφέροντος τούτου
θέματος, ἀξιότιμοι Κύριοι, δὲν ἔπει-
θυμῶ νὰ περιπλέξω ὑμῶν εἰς τὰ πο-
λυβαθίδαλα καὶ λαβθυνθώθη τῆς
Ἱατρικῆς ἐπιστήμης θέματα τὰ δεδ-
μενά ἰδιαιτέρων ἀνατομικῶν κινή πα-
θολογικῶν γιώσεων. ‘ΨΥ’ δψψν
ἔχων μόνον νὰ κτητοσήσω τὴν διάλε-
ξιν ταύτην πρακτικῶς ωφέλιμον θέλω
πρεσπαθήσει ὅπως γένηται αὕτη κατα-
ληπτὴ ὑπὸ πάντων, εὐτυχῇ δὲ θὰ θε-
ωρήσω ἐμαυτὸν ἀν ἀνταποκριθῶ πρός
τὴν τιμὴν ἡς ἔτυχον διὰ τῆς προμήθεων

Πολλάκις θά ἐθέσατε εἰς ὑμᾶς αὐτοὺς τὸ ἔρωτημα «διατί νὰ ἀσθενῶμεν» καὶ τὸ ἔρωτημα αὐτὸ τὸ τόσῳ φυσικὸν καὶ ἐνδιαιφέρον θὰ ἐθέσατε εἰς τὰς ἀκολουθίους ἐπὶ παραδείγματι περιπτώσεις. Φαντασθῆτε νέον Ζωετὴ Ιωας οὐδέποτε ἀσθενήσαντα σοβιρῶς μέχρι τῆς ἡλικίας τινάτης, καὶ τετηρούμενον αὐτῆς ὑπὲρ πυρετοῦ γινομένου σφοδροτέρου ἀπὸ ήμέρας εἰς ήμέραν, κεφαλαλγίας, καὶ ἄλλων συμπτωμάτων. Τὰ συμπτώματα ταῦτα δὲν ὑποχωρούσιν εἰς τὰ συνήθη μέσα καὶ η ὀικογένεια εὐθίσκεται εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ καλέσῃ λιτόρον, δστις μετὰ τὴν ἔξετασιν τοῦ ἀσθενοῦς τίθησι τὴν διάγνωσιν διὶ οὗτος πάσχει ἐκ τυφειδοῦς πυρετοῦ. Εἷμι βέβαιος, Κύριοι, δτι οἱ πολλοὶ ἔξ ὑμῶν ἀγνοοῦσι τὸ αἴτιον τῆς τέσφ κοινῆς ἀλλὰ καὶ συβαρᾶς ἐν ταῦτῳ νόσου, καὶ φισικὰ θά ἔρωτήσωσι τις ή μίτια τῆς ἀσθενείας τυπεῖς καὶ πῶς εἰτε δυνατὸν νὰ προφύλαχθῇ τις ἔξ αὐτῆς.

"Υποθέσαις ἐπίσης διε τὸν θραπεύοντα περὶ τοῦ θραπεύοντος
τινες ὑπίστανται τὴν ἐπίδρασιν τῆς θρογκῆς ή ίδρωμένοι ὅντες ἔκτιθενται
εἰς διατραυτικὸν κῦλον χωρὶς νὰ
λάβωσι τὰς ἀνυγκαίας προτυρωνίες.
Ἐκ τούτων ἄλλος μὲν προσβιβλεῖται

ἐλαφρῶς ὑπὸ μιᾶς ἀπλῆς καταρρευῆς
τῆς φυῖς, ἐτεροῦ δὲ ὑπὸ μιᾶς γρίπης
(ἴμ φλοινέιτες αὐτή) ή καὶ βαρυ-

τέρας ἀκόμη νόσου ὃνδει μιᾶς π.χ. περιπτευμονίας. Θάμπωδώσητε ποιὸν δικαίως τὴν αἰτίαν τῆς νόσου εἰς τὴν ἐπίδρασιν τοῦ ψύχους ή τῆς βροχῆς, ἀλλὰ θὶ ἐδιηγήσατε βεβαιῶς διειπλάσιον ἄλλος μὲν προσεβλήθη βιρύτερον καὶ διάλογος ἔλαφοροις ν. ἀμφοῦ πάντες ἥπι τὰς αὐτὰς συνθήκας διετέλουν; καὶ πῶς ἀνεπιχθόνιαν τέλος οἱ νόσοι αὐτοῖς;

Ἐπίτικέ φασι μοι, Κύριοι, νῦν ἀναρέω ρω εἰσέτι τρίτον παράδειγμα διοθετείν τοις φρωτάτης ἀτυχῶς; λανῶς μήδιώρει λε διαδεικνύομένης. Πληρωμοφεύσθε δια τοις δεῖνα γίλος ή γνωστός σας πάντει ἐκ φίλονεως καὶ μετά λύτης καὶ ἀτυχίας διερωτᾶτε ἀλλήλους πῶς συνιθῇ τοσας δι φύλος σας ιὰ πιθή ἐκ τῆς φύσεως; ταῦτης διοθετείας. Ἐν τῷ πενταύρῳ

ταντη ή πικρὰ πεῖρα θὰ δώσῃ δφορμήν εἰς πουκάλιν σχόλια. «Ναὶ ήτο ἐπόμενον» θὰ εἴπωσι τινες «ὅτι δὲ αὐτήν ποιος οὐτίς θὰ ἔπασχε διότι ἀπὸ πολλῶν καιροῦ διῆγε βον ἐντελῶς ἀτακτον ἐκτεθεμένος εἰς τὴν ὑγρασίαν εἰς τὰς ξεύγτια εἰς παντὸς εἴδους κιτιαρχήσεις κτλ». Ἀναφέρω εἰς ὑμᾶς, Κύριοι, τὰς ἐξηγήσεις ταύτας διότι πολλάκις ἥκευσαν αντάς ιὰ λέγωνται ὑπὸ τοῦ στόματος τοῦ λαοῦ καὶ ενδίσκω ταύτας λαν δρθάς καὶ δεδικαιολογημένας ως θὰ ἀναπτύξωμεν κατωτέρω. «Υπάρχει τις ἔτι ὑμῶν δοτις νὰ μὴ θέλῃ νὰ προφυλαχθῇ ἐκ τῆς ἀπαισιας ταύτης νόσου ;

«Αλλὰ τοιχὶς οὐδείσθιαν εἰς τὰς

Αλλα ποινή η εισειδων εἰς τὰ αἰτια
τῶν ἀσθενειῶν ἐπιτρέψατε μοι νὰ εἴπω
διὰ βραχέων πότε λέγομεν διὰ ἀνθρώ-
πος τις ἀσθενεῖ. Ἡ ἀσθένεια εἶναι
βεβαιῶς κατάστασις τοῦ δρκανισμοῦ
ἀντίθετως πρὸς τὴν ψυχείαν. Λέγομεν
διὰ τοῦ πάροχοι ψυχεία εἰς τὸ σῶμα μας ὅταν
αἱ λειτουργίαι τῶν διαφόρων μερῶν
αὐτοῦ ἐκτελῶνται κανονικῶς καὶ ἐπι-
κρατεῖ μεταξύ των ή δέουσα ἀρμονία.
Ἀπόλυτος ψυχεία ἐν τῷ οὐδεμιῷ τούτῳ
ἀδύνατον νὰ ὑπάρχῃ διότι αἱ ἔξωτεραι καὶ
ἀφορμαὶ αἱ δύοις τοῦ προσβάλλουσι τὸ
ἀσθενεῖς ήμῶν σῶμα εἰς πολλαὶ ἑδῶ
μὲν μία λύπη, μία στενοχωρία, ἐκεῖ ἐλ-
λεψις τῶν μέσων πρὸς συντήρησιν τοῦ
σώματος προσβολὴ ἔχθρῶν δρατῶν καὶ
δοράτων (καὶ θά λδωμεν κατωτέρω
ὅποιοι αἱ ἀράτοι ἔχθροι) πᾶσαι αὐται
αἱ αἰτίαι προσβάλλουσαι ἐν ή καὶ πλείο-
να μέρη τοῦ σώματος καταστρέφουσι
τὴν μεταξὺ αὐτῶν ἀρμονίαν καὶ δν
μὲν αἱ αἰτίαι αὐταὶ εἶναι μικραὶ ή πα-
ροδικαὶ τὸ σῶμα αἰσθάνεται ποιῶν τινα
καταβολὴν ή διαίθεσίαν, δην δὲ εἶναι
μεγάλαι καὶ διαφείς τὸ σῶμα ήμῶν
τότε πάσχει, ἀλγεῖ. ἀσθενεῖ.

Προκειμένου περὶ τῶν αἰτίων τῶν
ἀσθενειῶν ἀνευρίσκομεν τρεῖς ἀφορμάς
πρὸς παραγωγὴν τούτων. Α' αἰτίας
ἔξιτερικάς αἰτίας είναι τερπίου αἱ ἔξιται :
εἰσπνοή μεμολυσμένου δέρης ἀνεπαρ-
κής παράγει τοσαῦτα. Μέση διώντα

κῆς ποσδέτης τροφῆς, Λαγόν ψυλῇ ἢ ταπεινὴ θερμοκρασία ὑπερβολικὴ πνευματική ἢ σωματικὴ ἐργασία, κακώσεις τραυματισμοὶ κτλ. Εἰς τὰς ἔξωτερικὰς αἰτίας ὑπάγονται καὶ οἱ ἀδρατοὶ εἰς γυμνὸν ὁρθαλμὸν ἔχθροι, ὅντα μικρὰ ἐλάχιστα δρατὰ μόνον διὰ τοῦ μικροσκοπίου μηχανήματος ἔχοντες τὴν. Ιδιότητα νὰ μεγεθύνῃ αὐτὰ κατὰ τὸ χιλιαπλάσιον καὶ πλέον, εἰνε τὰ μικρόβια. Εἰνε ταῦτα μικρὰ ὅντα κείμενα ἐν τῷ πρώτῳ βαθμίδι, τῶν φυτῶν ἢ τῶν ζώων ἢ εἰς τὸ μεταζωικὸν αὐτῶν διαθεσιμόνενα εἰς μέγιστον βαθμόν, ἐν τῷ φύσει καὶ ἐκ τούτων ἀλλα μὲν δρῶντα εὐεργετικῶς προκαλοῦσι τὰς ζυμώσεις τοῦ οἴνου π.χ. τῶν οἰνοπνευματωδῶν κτλ. Στεργὰ δὲ τὰς σήψεις καὶ τὰς νόσους Περὶ τῆς ἐνεργείας τῶν μικροβίων ἐν τῇ φύσει ἐγένοντο ὑπὸ πολλῶν ἔρευναι καὶ ἐργασίαι ἀλλ᾽ εἰς τὸν Γάλλον χημικὸν Παστέρ διφεύλεσαι ιδίως ἡ τιμὴ τῆς ἀνευρέσεως τῆς σχέσεως τῶν μικροβί-

ανεψευδεῖς της υχειώς των μικροφύ-
ων πρός τὴν νόσουν τὴν ζύμωσιν καὶ
τὴν σῆψιν. Τὴν σχέξιν δημως τῶν μι-
κροβίων πρός τὰς νόσους τῶν ἀνθρώ-
πων διηγκρίνησαν κιρίως αἱ ἐργασίαι
τοῦ Γερμανοῦ μικροβιολόγου Κώχ.
Αὗται λοιπὸν εἴνε τοι εἰς εὑνθετικαὶ αἰτίαι.

Β' Αλτίς τῶν νόσων ἔχομεν ἔωτερικάς. Ἐπὶ τούτων τὰ μέγιστα ἐπιδρᾶ ἡ κληρονομικός· Αὕτη προϊδιαθέτει καὶ κληρονομεῖ εἰς τοὺς ἀπογόνους νοσήματα ὅποια εἶναι ἡ λιτίασις, τὸ ἀσθμα, οἱ ρευματισμοί, ἡ φρυματιλωσίς, αἱ νευρικαὶ παθήσεις. Σύριλις οὐδὲλλως ἡ κακῶς θεραπευθεῖσα προξενεῖ ἐν μὲν τῇ κοιλίᾳ τῆς μητρός ἐπανειλημένας ἀποβολῆς, ἀν δὲ τὰ δυσιτικὴ ταῦτα τέκνων φθάσσουσιν εἰς τὸν κόσμον εἰναι ὡς ἐπὶ τῷ πλεῖστον, καρεκτικά, ἀδύνατα, βλακώδη, παράρρονα, ἐπιληπτικά. Φεύ! Τὸ τοῦ Εὐαγγελίου «ἀμαρτιαὶ γνένων παθεύουσαι τέκνα» οὐδὲμου ἀλλακοῦ τίσω ἐφαρμόζεται κατὰ κεραίαν ἡ δσον ἐπὶ τῆς ἀπασις ταύτης νόσους ἡτις ἀτεχῶς εἶναι πολὺ περισσότερον διειδεύμένη ἡ δσον νομίζετε. Πιλούλι τῶν σχόντων τίγη μετεξάν να παναθηλητῶν μπό τῆς κάρας ταύτης

ΤΟ ΚΡΗΤΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ

Ο ενέος Ελεύθερος Τύπος της Βιέννης γράφει:

«Τὰ στρατεύματα τῶν τεσσάρων Προστατίδων Δυνάμεων θὰ καταλάβουν ἐκ νέου τὴν Κρήτην.

Αἱ Κυβερνήσεις Γαλλίας, Ἀγγλίας, Ρωσίας καὶ Ἰταλίας ἀπετάθησαν μάλιστα πρὸς τὰ ἀνακτοβούλια τῆς Γερμανίας καὶ Αὐστρούγγαρίος πρὸς ἔναρξιν σχετικῶν διαπραγματεύσεων. Τὸν πχειμῶνα αἱ τέσσαρες Πρόστατίδες Δυνάμεις ἀνεκάλουν τὰ ἀγγυμάτα τῶν ἐκ τῆς νήσου καὶ αὐτὸς τὸ μέγα λάθος προεκάλεσε τὸς ἐν Ἀθήναις ταραχῆς. Η στρατιωτικὴ ἐπανάστασις τῶν Ἀθηνῶν εἶναι ἀποτέλεσμα διαγοντεύσεως ἐκ τῆς αποτυχίας τῆς Ἐνώσεως, καὶ ἀποτυχίαν προεκάλεσεν ἡ ἐνεργυτικὴ ἐπιγονὴ τῆς Πύλης. Ή ἐπάνοδος τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ στρατοῦ εἰς τὴν Κρήτην θὰ συντείνῃ πολὺ εἰς τὴν εἰρήνην, ἀλλὰ θὰ ἀποδεῖξῃ συγχρόνως ὅτι ἡ πολιτικὴ τῶν ἡ αρμένων μετὰ τῆς Ρωσίας Δυνάμεων ἐπὶ τῆς Ἀνατολῆς ἥπτηρε πολὺ αιτιοῦ.

“Ηδη αἱ Δυνάμεις ἀποτείνωνται εἰς τὴν Αὐστρούγγαρίαν καὶ Γερμανίαν διὰ τὴν ἐκ νέου κατοχὴν τῆς νήσου καὶ ὅτι πράξη μὲν ἡ Γερμανία καὶ ἡ Αὐστρούγγαρία πᾶν διά, δύνανται διὰ τὴν εἰρήνην δὲν ἔχουσιν δύμας καὶ αἴτιας νὰ ἀναμιχθῶσι παρὰ πολὺ εἰς τὴν πολιτικὴν τῶν Τεσσάρων Προστατίδων Δυνάμεων, δύνην ἀφορᾶ τὸ Κρητικὸν ζῆτημα.

ΝΕΟΤΕΡΑΙ ΤΗΛΕΤΡΑΦ. ΛΙΤΕΔΑΙ

“Αθῆναι 30/12.— Η κυβερνήσεις θεωρεῖ τοὺς δρους τοῦ ὑπὸ τῶν Γάλλων κεφαλαιούχων προτεινομένου δυνεῖν ὡς ἀσυμφόρους.

Χανία, 30/12.— Εἰς τὴν Ἐκτελεστικὴν Ἐπιτροπὴν ἐπέδθη ἐκ μέρους τῶν προστατίδων Δυνάμεων διακοίνων, διὰ τῆς ὁποίας ἀπαγορεύουσιν εἰς τὸν Κρηταῖον νὰ στελλωσι βουλευτὴς εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Κωνικόπολις, 30/12.— Εγ τῷ διθωμανικῷ Κοινοβούλῳ οἱ ἄραβες θευλεύται ἵζετησαν τὴν αὐτοδιοίκησιν τῆς Ἀραβίας.

Αθῆναι, 31/12.— Η Βουλὴ θὰ ἐπαναλάβῃ τὰς συνεδρίασις αὐτῆς σήμερον.

Χανία, 31/12.— Οι Κρήτες ἐπιμένουν εἰς τὴν ἀπόφασιν αὐτῶν τοῦ νὰ στελλωσι Βουλευτὴς εἰς τὴν Ἑλλ. Βουλὴν.

Κωνικόπολις, 31/12.— Ο Πατριάρχης Ἰωακεὶμ διεμαρτυρήθη παρὰ τῇ Πύλῃ διὰ τὴν ἐπάνοδο τοῦ Βουλγάρου ἔβαρχου.

Αονδίνον, 31/12.— Η Διακοίνωσις τῶν προστατίδων Δυνάμεων πρὸς τὴν Κρητικὴν Κυβερνήσιν δύναται ἀπόσχουν οἱ Κρήτες τῆς ἐν Ἐλλάδι Ἐθνουσυνελεύσεως ἑκοντοποιήθη καὶ εἰς τὴν Γερμανίαν τὴν Ανατρίαν, τὴν Τουρκίαν καὶ τὴν Ἐλλάδα.

Αονδίνον, 31/12.— Τηλεγραφήματα ἐν Ρώμῃς ἀγγέλουν διὰ αἱ προσπάθεια τῆς Ἰταλίας καὶ τῆς Γαλλίας πρὸς συγκρήτην συνδιασκέψεως διὰ τὴν ὀριστικὴν λύσιν τοῦ Κρητικοῦ ζητημάτου προσκόπουν.

Αθῆναι, 31/12.— Μέγα συμβούλιον ἔγινεται ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς ἐπιτροπῆς τῆς Ἀμύνης. Τὸ συμβούλιον δημήσεσσεν ἐπὶ μαράρι αἱ δέ ἀποφάσεις τοῦ δὲν ἔγνωσθεν.

Αθῆναι, 31/12.— Σήμερον γίνεται ἡ διαίρεσις τῆς Βενετίας. Πλειστεῖς θευλεύται ἵζετησαν ἐπὶ τῶν ἐπαρχιῶν.

Αθῆναι, 31/12.— Τηλεγραφήματα ἐν Χανίᾳ ἀγγέλουν διὰ αἱ προσπάθεια τῆς Ἰταλίας καὶ τῆς Γαλλίας πρὸς συγκρήτην συνδιασκέψεως διὰ τὴν ὀριστικὴν λύσιν τοῦ Κρητικοῦ ζητημάτου προσκόπουν.

Αθῆναι, 31/12.— Ο ι. Εὐτελίας εἰς συνένευσιν θὴν ἔωκε πρὸς ἀγροσιγγάρους διὰ θεωρεῖς διασκολούν τὴν πραγματοποίησιν τοῦ διανεύσι.

Αθῆναι, 31/12.— Ο ι. Θεοτόκης ἔνεκπλανως χθὲν διὰ ἀμφισβήτησιν θὲν θεωρεῖ διασκολούν τὴν πραγματοποίησιν τοῦ διανεύσι.

Αθῆναι, 31/12.— Εδήμοσιευθύνων τὰ Διατάγματα τῶν προσβιβασμῶν 150 κατωτέρων ἀξιωματικῶν.

ΑΙ ΑΚΡΙΒΕΙΣ ΔΗΛΩΣΕΙΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝ. ΚΤΥΒΕΡΝΗΣΕΟΣ
ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΠΥΛΗΝ

‘Αγγέλλεται ἐκ Κωνικοῦ πόλεως διὰ ὁ ‘Ελλην. Πρεσβυτής κ. Γρυπάρης ἐδήλωσε, κατ’ ἐντολὴν τῆς Ε.Ε.Λ. Κυβερνήσεως, ἐπισήμως πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἔξωτερων τῆς Τουρκίας, διὰ αἱ ἐκ τῆς Ἐθνουσυνελεύσεως φῆμαι εἰνε ἀνυπόστατος. Η σύγχλησις αὐτῆς ὀφελεῖται εἰς τὸν δύο γους ἀποβλέποντας τὴν ἐπονοματοφόραν τῆς ἐσωτερικῆς τάξεως καὶ ἡ συγχρόνης.

‘Εκτὸς τούτου, ἡ Κυβερνήσεις ἀπεράσισεν, διὰς ἀποφύγη πᾶσαν δυνατὴν παρανήσιν δημιουργοῦσαν ἔξωτερων τῶν μεταβολῶν, νὰ ἀναβλήῃ τὸς ἐκλογῆς τῆς συνελεύσεως, αἰτινες τοιευτορόπως δὲν θὰ ἐνεργηθῶν πρὸ τοῦ Δεκεμβρίου η τοῦ Ιανουαρίου τοῦ ἐλευσομένου ἔτους. Η Ἐλληνικὴ Κυβερνήσεις εἰνε βεβαῖα διὰ τὴν Τουρκίαν θὰ κατανοήσῃ τὴν σπουδαίτητα τοῦ μέτρου τούτου, διπερ ἀποτελεῖ εἰλικρινὲς τεκμήριον τῆς ἐπιθυμίας ὑπὸ τῆς ὁποίας διαπογέται ἡ Ἐλλ. διὰ νὴν διατήρησιν ἀγαθῶν σχέσεων μετὰ τῆς Τουρκίας.

ΕΘΝΙΚΗΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

πρὸς διαδοκούς τῆς Δογιοτικῆς καὶ τῶν Ἐπιστρικῶν Ἐπιστρητῶν ἐρδόδοντος τοὺς ἐμπόρους καὶ τοὺς ἐπιθυμούντας τὰ ἐπιδόθεων εἰς τὸ Εμπόριον

ἐκδιδόμενον ἐν Λευκωσίᾳ ὑπὸ Κ. Ν. ΣΑΜΟΡΗΑ

λογιστοῦ τοῦ Ταμιατηρίου εἰς Λευκωσία.

·Εξεδόθη τὸ ζον τεῦχος τοῦ Ιανουαρίου 1910.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἐμπορικὴ Γεωγραφία.—Τὸ Ηνωμένον Βασίλειον τῆς Μεγάλης Βρεττανίας.—Γάλαν. Χρυσοῦ καὶ Ἀργύρου—Περὶ συναλλαγῆς—Τραπεζικαὶ Βρυγαστοὶ—Τρεχούμενοι Τοκοφόροι Δισμοί.—Ἐμπορικὴ Ἀριθμητικὴ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑΣ:

·Εσωτερικοῦ Σελλίνια 8
·Εξωτερικοῦ Φράγκα 12 1/2
Συνδρομητοὶ ἐγγράφονται καὶ παρ’ ἡμένα.

ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ
ΤΟΥ ΙΑΤΡΟΥ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ Θ. ΣΤΑΥΡΙΝΙΔΟΥ

Χειρουργοῦ Γυναικολόγου

Ελδικῶς δοκηθέντος εἰς Λονδίνον καὶ Παρισίον.

ΕΝ ΔΕΥΤΗΣΙΑ

(·Ἐπὶ τῆς Μεγάλης ὁδοῦ).

·Η Κλινικὴ αὐτῆς ἰδρύθη ἐν τῇ ἐπὶ τῆς μεγάλης ὁδοῦ καινουργεῖ καὶ εὐρυχώρῳ πατρικῆς εἰκασίας τοῦ ιατροῦ κ. Γεωργίου Θ. Σταυρινίδου καὶ λειτουργεῖ κατὰ τὸ σύστημα τῶν ἐν Εὐρώπῃ τούτων.

·Ἐν αὐτῇ ἐκτελοῦνται πάσης φύσεως ἐγχειριδίσεις, τηρουμένων αὐτηρῶν πασῶν τῶν περὶ τὴν ἀσθετικὴν καὶ ἀντιστρῆψιν νεωτάτων μεθόδων τῆς χειρουργίας, τῶν δὲ ἐν Εὐρώπῃ ὑφ' διῶν τῶν χορυφάλων ταῖτων ἐφαρμοζομένων.

·Θεραπεύονται ἀσφαλῶς καὶ ριζίκως πάντα τὰ γυναικολογικὰ νοσήματα, μητρίτες, δισμονέρρωτοι, στερωτοί, δύγκοι καρκινωματώδεις καὶ μὴ ἀπ.

·Θεραπεύονται μεθόδους πάντα τὰ εἰδή τῆς κηλῆς (τσαχρόσματα).

·Θεραπεύονται διὰ αἱ παθήσεις τῶν δὲ: ὡν κατάγματα, φυματιώδεις δύγκοι καὶ εξαθωσεῖς καὶ ἐν γένει πάσα πάθης γρήγορας χειρουργικῆς ἐπεμβάσεως.

·Οι εἰς τὴν Κλινικὴν ταῦτην προσεργόμενοι ἀσθενεῖς θὰ τυγχάνωσι πλήρως τὰς δέξιας ιατρικῆς περιθύλων καὶ τοσοχοτακῆς τοιάστης.

ΜΗΧΑΝΟΥΡΓΕΙΟΝ ΚΑΙ ΧΥΤΗΡΙΟΝ
“Η ΚΥΠΡΟΣ”
I. ΚΥΡΙΑΚΙΔΟΥ ΚΑΙ ΣΙΑΣ
ΕΝ ΛΕΜΗΣΣΩ

Θαύματα προδόου ἐπετέλεσε τὸ Μηχανουργεῖον τοῦτο ἀπὸ τῆς ιδρύσεως τοῦ μέχρι σήμερον κατορθώσαν νὰ παρασκευάσῃ πάντα τὰ μηχανήματα καὶ ἐργαλεῖα καὶ σκεύη τὰ χρησιμοποιούμενα εἰς τὰς παντοτάς ἀνάγκας ἐν τῇ νήσῳ, καὶ τοῦτο μετὰ τεχνικῆς τελεύτης καὶ στερεότητος ἐφαμίλλου πρὸς τῶν ἀριστων ἐργοστασίων τοῦ εἰδους τοῦ.

·Ελασικοπεστήρια, στεμφυλοπεστήρια, μαγγανοπήγαμα, ἀντλίες, τροχοί, ἔμβολα, παντούσα μηχανῶν ἐξεργατήματα, κώδωνες ἐπικλητικῶν καὶ κηροστάσια (μεταλλία), ἐξώστας κομψότατοις καὶ ἐρείσματα κλεμάκινων, καὶ πάλλοι χρύσιμων μηχανήματα ἢ ἐργαλεῖαν κατασκευάζεται ἐν τῷ ἐργοστασίῳ τοῦτῳ τηνοποιούσιν πλήρως τὴν τιμῶσαν αὐτὸν πελατείαν του. Κύπροις νέοι παρασκευάζονται ἐν αὐτῷ ἱκανώτατοι μηχανουργοί, ἐφαρμοστοὶ καὶ τεχνίταις ὑπὸ τῶν Περσιών μεταλληγόρων τηνοπειών τοιούτων ἐκ τῶν μεγάλων ἐκεῖ ἐργοστασίων.

·Τὰ ἐκείνατα τοῦ ἐργοστασίου τούτου ἔτυχον τοῦ πρώτου βραβείου ἐν τῇ βιομηχανικῇ ἐκθέσει Λάρνακος καὶ ἐπεσπάσαντο τὸν δίκαιον θαυμασμὸν Ἀγγλῶν εἰδημόνων.